

Crucea blândă a iubirii

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- Nici tu nu știi ce dragă-mi ești, femeie,
Cu ochii mari și trup de orhidee,
Când noaptea se împiedică-n cuvinte,
E-un fel de-a fi sau de-a-ți aduce-aminte...

Ecoul vocii tale-i azi departe,
Iubirea mea, măcar un semn de carte
Să-mi lași între copertile tăcerii
Și-o să aștept Duminica-nvierii

Uitând cu totul profunzimea răni,
Canonul de neliniști și mătăanii,
Că tu ești raiul meu de rugăciune
În care cred cu tot ce sunt, minune!

- Tu nici nu știi ce drag îmi ești, bărbate,
O inimă-mpărțită-n jumătate
Ți-am dăruit când timpul n-avea nume,
Iar Dumnezeu pășea desculț prin lume.

Ecoul vocii tale-mi bate-n tâmpale,
Așa a fost sortit să se întâmpale,
Incest între extaz și agonie,
Dar cum altfel ar fi putut să fie

Când tu îmi ești și cruce, și-nviere,
Hotarul dintre slovă și tăcere,
Promisiunea dragostei depline
Că locuiești, de-atunci, ascuns în mine.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif